

ДОСИТЬ ЖИТИ ІЛЮЗІЯМИ: ПРИТОМНЕ СПРИЙНЯТТЯ ДІЙСНОСТІ І ВЛАСНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ – ЗАПОРУКА ДО МАЙБУТНЬОГО УСПІХУ

Опубліковано: *Гай-Нижник П.* Досить жити ілюзіями: притомне сприйняття дійсності і власної відповідальності – запорука до майбутнього успіху // Павло Гай-Нижник. Особистий сайт. – 2025. – 20 березня. URL: https://hai-nyzhnyk.in.ua/doc/2025doc_illus.php

Українцям, попри героїзм, втрати, біль та образу, варто усвідомити, якщо вони прагнуть зрозуміти суть нинішніх трансформацій, що російсько-українська війна вже не є глобальним центром уваги світових гравців. Вона є лише складовою великої гри, при цьому зовсім не основною, і саме тому вона стає субконтинентальною проблемою Європи, а вже не наріжним каменем новітньої системи безпеки, яка складається у нову конфігурацію і яка й справді була зумовлена до радикальних змін саме початком і розгортанням загарбницької війни РФ проти України.

Нині цією серцевиною є Близький Схід, до якого прикута основна увага світових гравців. Це доконаний факт сьогодення, який аж ніяк не залежить від примх пересічної маси, яка навряд чи дає собі звіт у власній притомності і розумінні світових процесів, що відбуваються.

Глобальним же ребусом, до розв'язання якого звернено ключову увагу (в тому числі з огляду на найближче майбуття), є планетарне протистояння команд на чолі зі Сполученими Штатами і Китаєм, що

включає у собі не лише цих двох гравців, а й з особною роллю Індії. І осередням задачі є Індійсько-Тихоокеанський регіон. Решта – похідне.

Зрештою, у Вашингтоні, Пекіні, Делі чи Москві (як і в Парижі чи Лондоні) мислять власними інтересами, вигодами і можливостями, а не якимись просторікуваннями про гуманістичні принципи і підходи у світовій геополітиці. Так ніколи, власне, не було, не є і не буде. Саме тому усі ці шмарклі в українському суспільстві і політикумі зі звинувачень когось та тицянь на інших є лише свідченням його незрілості, меншовартості та світоглядної короткозорості, а також підтвердженням відсутності його самодостатності та нездатності до адекватного сприйняття світу, що ними обмежується сектантсько-гасловим ірраціональним уявленням про винятковість на планеті свого закутка, з самооманливим трактуванням його пупцем всесвіту.

Не усвідомивши це у війні з РФ в Україні, неможливо приймати правильні рішення і виробити нову тактику дій та новітню стратегію перемоги (не миру, що призведе до поразки).

В Європі це усвідомили, а в Україні – ні, й саме тому Європа готується до майбутньої (навіть гіпотетичної) війни – опір України заощаджує їй час на це.

Наголошую, що ні Трамп, ані Макрон чи Стармер тощо не є президентами України і не політичний істеблшмент США, Франції чи Британії (список продовжіть самі) чи народи тих держав мають перейматися безпекою та майбуттям України! Крім того, у кожного з них, окрім геополітики, є ще й потреби у власній хаті та навколо неї, які потребують полагодження і з огляду на які діють (і мають діяти) відповідальні уряди!

По суті, тицяння на інших – це блуд дитячості, а насправді – втеча від відповідальності і визнання власної неспроможності до притомної самооцінки (як щодо минулого, так і щодо сьогодення) й, відповідно, до прийняття виважених (не безхибних, але власних) рішень як у теперішньому часі, так і на майбуття.

В Україні все ще не розуміють, з причини тотальної неосвіченості населення і його нездатності до аналітично-критичного способу мислення, яке обирає собі відповідний (але не відповідальний) провід і до краю толерує його, в яку пастку ведуть Україну 5–6 абсолютно всебічно примітивних і некомпетентних менеджерів на Банковій у Києві на чолі з тандемом нарцисів, що переймаються виключно комбінаціями зі збереження особистої влади.

*Павло Гай-Нижник
20 березня 2025 р.*
